

باز از صفی آغاز کردیم!

با شروع سال نو میلادی، فیفا در آخرین رنکینگ خود که برای سال ۲۰۱۷ منتشر کرد، تیم ملی فوتبال زنان ایران را با دو پله سقوط در رده پنجاه و ششم جهان قرار داد و آمریکا، آلمان، انگلیس، استرالیا، کانادا، فرانسه، هلند، برزیل و ژاپن به ترتیب کشورهای هفتمین تیم های فوتبال زنان از شماره یک تا ۱۰ در این فهرست دیده شده اند.

سال گذشته از چیزی حدود دو سال تعطیلی تیم ملی فوتبال زنان ایران در پی آن، خارج شدن از رنکینگ فیفا فدراسیون فوتبال به دنبال سرو صدای رسانه ها و اعتراض به افت این رشته، سرانجام با هدف شرکت در رقابت های جام ملت های آسیا تیم ملی فوتبال زنان را تشکیل داد و به اردو فرستاد.

فروردین ماه امسال تیم ملی فوتبال زنان ایران در دور مقدماتی رقابت های جام ملت های آسیا شرکت کرد و البته که نتوانست در سطح بالای فوتبال زنان قاره از پس رقبای خود بر بیاید. در نتیجه در دور مقدماتی حذف شد و به مرحله نهایی نرسید.

بخش فوتبال زنان در آسیا قدرتمندتر از مردان است. تیم های استرالیا، چین، ژاپن، کره شمالی و جنوبی پنج تیم آسیایی زنان هستند که تجربه قهرمانی جهان را دارند بنابراین در فوتبال، قدرت بخش زنان آسیا حسابش از بخش مردان جداست. پس طبیعی بود که با این بی توجهی ها و تعطیلی ها بر خلاف تیم ملی فوتبال که همیشه یکی از مدعیان قهرمانی در سطح آسیاست، تیم ملی فوتبال زنان ما شناسی برای صعود از مرحله مقدماتی این رقابت ها نداشت و جز و هشت تیم برتر آسیا قرار نگرفت.

هشت تیم برتر آسیا از مرحله مقدماتی غربال شدند. در گروه اول این رقابت ها تیم های ژاپن، استرالیا، کره جنوبی و ویتنام حضور دارند و در گروه دوم نیز تیم های اردن، چین، تایلند و فیلیپین قرار گرفتند. تیم قهرمان این دوره از رقابت ها خود را به رقابت های جام جهانی فوتبال زنان ۲۰۱۹ در فرانسه خواهد رساند.

از بعد از شرکت در دور مقدماتی این مسابقات، باز تیم ملی فوتبال زنان در کماست و خبر از هیچ اردویی نیست. گفته می شود؛ اینک کار اصلی فدراسیون در رشته فوتبال، کار روی پایه هاست اما اصلی ترین تیم هر کشور تیم بزرگسالان است که با هیچ بهانه ای نباید تعطیل شود. ملاک نباید صرفاً حضور در مسابقات باشد که پیرو آن تیم بزرگسالان را تشکیل دهند و اردو برگزار کنند. تیم ملی فوتبال زنان باید تشکیل شده و هر چند یکبار تمرین، اردو و مسابقه داشته باشد.

نایب رییس کنونی بانوان فدراسیون فوتبال؛ لیلیا صوفی زاده که سابقه فوتبالی

ندارد در پی اختلاف نایب رییس قبلی با فدراسیون که ظاهراً بر سر انتخاب سرمربی تیم ملی بود، جایگزین فریده شجاعی شد اما با رفتن شجاعی از فوتبال زنان، انگار چراغ همان توجه کمرنگ و نصف و نیمه به فوتبال زنان هم خاموش شد.

شجاعی در باره تمرینات تیم ملی فوتبال زنان ایران در زمان حضورش در فدراسیون می گوید: محدودیت زمان تمرینی نداشتیم، تمرینات تیم های زیر ۱۲ سال، نوجوانان، جوانان، بزرگسالان و همچنین تیم های فوتسال مجزا از یکدیگر برگزار می شد. برگزاری این اردو ها بسیار به تیم ملی کمک می کرد چرا که در مسابقات زیادی برای کسب تجربه شرکت نمی کردیم و برگزاری اردو های تیم ملی بسیار تاثیر گذار بود و این رویه نزدیک به گرفتن نتیجه مطلوب بود که متأسفانه برنامه ها قطع شد. در دوران ما بسیار زحمت کشیده شد و نزدیک به مرحله برداشت بودیم. در حال حاضر از صفر آغاز کرده ایم. حداقل پنج - شش سال زمان و توجه ویژه مسئولان همراه با برنامه ریزی نیاز است تا بتوانیم جزو هشت تیم برتر آسیا قرار بگیریم.

در کنار نظر شجاعی و دیگر کارشناسان فوتبال که همه در امر تشکیل و تمرینات و اردو های دوره ای و برگزاری مسابقات دوستانه و تدارکاتی تیم ملی فوتبال زنان متفق القول هستند البته باید این نکته مسلم را اضافه کرد که این توجه و برنامه ریزی قطعاً نیازمند پشتیبانی مالی است در حالی که اسپانسر در بخش زنان راغب به فعالیت نیست چرا که دیده نمی شود. فوتبال زنان، پول، دلسوزی و علاقمندی می خواهد. علاقمندی هست اما پول و دلسوزی نیست.

برای پیشرفت فوتبال زنان باید این تبعیض عظیم و عجیب بین بخش زنان و مردان این رشته برداشته شود. گرچه اساساً فوتبال مردان، فاصله نجومی و عصبانی کننده ای با تیم های مردان حتی در سایر رشته های ورزشی دارد بدون آنکه باز دهی قابل توجه داشته باشد و هزینه های باخروجی آن عقلانی باشد.

تصمیمی مردانه و شجاعانه برای برابری در فوتبال

بازیکنان تیم های ملی فوتبال زنان و مردان سوئد قرارداد دریافت دستمزد یکسان امضا کردند.

بر اساس این توافق؛ تیم زنان سوئد با افزایش مبلغ ۵،۲ میلیون کرون از این پس، چیزی حدود ۶ میلیون کرون دریافت خواهد کرد.

بازیکنان مرد فوتبال سوئد نیز پول تبلیغات خود را مستقیماً به حساب تیم زنان واریز کنند تا شرایط برابر شود.

پیش از این توافق، علیرغم گرفتن نتایج بهتر از سوی زنان نسبت به مردان در عرصه بین المللی، آنها در مقایسه با مردان دستمزد بسیار کمتری می گرفتند.

این قرارداد در سفارت سوئد در لندن توسط کاپیتان تیم مردان و زنان سوئد استیوان یوهانسون و مارن ملدی، نمایندگان انجمن فوتبال سوئد و انجمن بازیکنان سوئد منعقد شد.

مونا جول، سفیر سوئد در لندن در این باره گفت: امیدوارم دیگر کشورها نیز از این روش برای بهبود شرایط و ایجاد برابری استفاده کنند. این توافق که هزینه های برابر تیم های ملی را تضمین می کند، برای فوتبال سوئد تاریخی و مهم است. من امیدوارم که این توافقنامه برای عرصه بین المللی نیز الهام بخش باشد. افتخار می کنم که میزبان این توافق بودم.

